

Μια μικρή αναφορά στη μνήμη του Γιώργου Χατζηλάκου

(Του Κώστα Γκούμα)

Είχα το προνόμιο να γνωρίσω τον Γιώργο Χατζηλάκο στα μέσα της 10ετίας του 1980 και να συνεργασθώ στενά μαζί του ως Γραμματέας του Γεωπονικού Συλλόγου Λάρισας, στα πλαίσια διοργάνωσης του «1^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου για τα εγγειοβελτιωτικά έργα, την διαχείριση των υδατικών πόρων και την εκμηχάνιση της Θεσσαλίας» (1986) με πρόεδρο της οργανωτικής επιτροπής τον ίδιο. Η συνεργασία μας, που συνεχίσθηκε και κατά τα επόμενα χρόνια στους αγώνες διεκδίκησης και επίλυσης πολλών από τα υδατικά ζητήματα που απασχολούσαν την Θεσσαλία (όπως τα έργα του Άνω Αχελώου, την Κάρλα, κ.α), είχαν ως αποτέλεσμα να με τιμήσει με την φιλία του. Ο σεβασμός στο πρόσωπό του Γιώργου Χατζηλάκου δεν μου επέτρεπε να τον προσφωνώ με το μικρό του όνομα αν και μου το είχε ζητήσει πολλές φορές τα είκοσι και πλέον χρόνια της συνεργασίας μας. Ήταν για μένα, όπως και για πολλούς συναδέλφους, ο Κύριος Χατζηλάκος. Έτσι τον προσφωνούσαμε πάντα όλοι οι νεώτεροι συνάδελφοι και φίλοι του που εργαστήκαν μαζί του στην Υπηρεσία Εγγείων Βελτιώσεων, στο ΤΕΙ, στον Γεωπονικό Σύλλογο, στο ΓΕΩΤΕΕ ή στην ΠΑΣΕ Αχελώου. Ήταν μια παράδοση

που τηρούσαμε ίσως σαν αναγνώριση του σεβασμού και της εκτίμησης στον αξιόλογο άνθρωπο και επιστήμονα που τιμούσε τον γεωτεχνικό κόσμο.

Ο Γιώργος Χατζηλάκος ως γεωπόνος της πρώην Υπηρεσίας Μηχανικής Καλλιέργειας (ΥΕΒ) ήταν ένας ακούραστος εργάτης που με επιμονή, υπομονή και επιστημονική επάρκεια, δούλεψε, στην εκμηχάνιση της Γεωργίας, στην μελέτη και κατασκευή των αντιπλημμυρικών και εξυγιαντικών έργων της Θεσσαλίας. Ως επιστήμων και συνειδητός πολίτης βοήθησε στην επιστημονική τεκμηρίωση και στην διεκδίκηση του έργου της εκτροπής του Αχελώου καθώς και όλων των Θεσσαλικών εγγειοβελτιωτικών έργων, η ιστορία των οποίων αναδεικνύεται μέσα από τα άρθρα και τα βιβλία του. Εργατικός και μεθοδικός επιστήμων, αγαπούσε και ενεθάρρυνε τους σπουδαστές του στο ΤΕΙ, βοηθούσε και προωθούσε τους νέους γεωτεχνικούς συναδέλφους στο ΓΕΩΤΕΕ όπου δραστηριοποιήθηκε για πάρα πολλά χρόνια. Αγωνιούσε για τα σοβαρά προβλήματα των αγροτών, τα οποία γνώριζε σε βάθος ως γεωτεχνικός επιστήμων και ως αγρότης-δενδροκαλλιεργητής. Εκείνο που χαρακτήριζε τον Γιώργο Χατζηλάκο ήταν οι αδιαπραγμάτευτες θέσεις που είχε – μεταξύ άλλων - σχετικά με τις βραβεύσεις, τις τιμητικές διακρίσεις και γενικότερα τις εκδηλώσεις αυτές. Όσοι τον γνωρίζαμε αρκετά καλά,

ξέραμε ότι συστηματικά απέφευγε οποιαδήποτε τιμητική αναφορά στο πρόσωπό του. Θεωρούσε ότι η προσφορά αποτελούσε καθήκον και συνεπώς δεν χρειαζόταν επιβράβευση.

Σαν μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας της ΠΑΣΕ για την εκτροπή του άνω ρού του Αχελώου, από το 1989 μέχρι την ημέρα που «έφυγε» δεν έλειψε ούτε μία φορά από τις δεκάδες συνεδριάσεις της ΠΑΣΕ που γινόταν εναλλάξ στις έδρες των 4 Νομών της Θεσσαλίας. Κατά την διάρκεια των ταξιδιών αυτών μαζί του, θυμάμαι με νοσταλγία και θαυμασμό τις ανεξάντλητες (και επιμορφωτικές για μένα) αναφορές του σε επιστημονικά, ιστορικά, πολιτικά, αγροτικά κ.α. θέματα που με βοήθησαν σημαντικά στο μέλλον. Μαζί με άλλους άξιους εκπροσώπους των Θεσσαλών, διεκδίκησε την δρομολόγηση των έργων του Αχελώου και ευτύχησε να δει να ξεκινάει ο Ταμιευτήρας της Κάρλας για τον οποίο συστηματικά επίσης αγωνίστηκε. Συμμετείχε ακούραστος στις αμέτρητες ημερίδες και επιστημονικά συνέδρια, είχε ενεργό παρουσία και ήταν πάντα πρόθυμος και προετοιμασμένος με επιχειρήματα να υπερασπισθεί μαχητικά τις απόψεις του.

Το βιβλίο για τον Αχελώο «Η ΔΗΘΕΝ ΔΙΚΗ», το «κύκνειο άσμα» της συγγραφικής δραστηριότητας του, που με τόσο κόπο και αγωνία ολοκλήρωσε και παρουσίασε το 2002,

αποτελεί ένα σημαντικό ντοκουμέντο για τους Θεσσαλούς και ταυτόχρονα μια σοβαρή επιστημονική εργασία.

Άνθρωπος με πλατιά μόρφωση, είχε ταυτόχρονα πολλά και διαφορετικά ενδιαφέροντα. Είχε το χρόνο να ανεβαίνει στον Όλυμπο με τα εγγόνια του, να γράφει για το Άγιο Όρος, να φωτογραφίζει, να σχεδιάζει με λεπτομέρεια το πρόγραμμα μελλοντικής επίσκεψης στα εγγειοβελτιωτικά έργα του μακρινού Ουζμπεκιστάν και ταυτόχρονα να έχει αξιόλογη παρουσία στον χώρο της λογοτεχνίας και της ιστορίας. Παράλληλα με το πλούσιο επιστημονικό του έργο, παρακολουθούσε σχεδόν κάθε πνευματική εκδήλωση της πόλης μας, χωρίς να παραμελήσει την αγαπημένη του οικογένεια για την οποία τόσο ήταν περήφανος.

Στα δύσκολα χρόνια που περνάει η χώρα μας και η Θεσσαλία, ο Γιώργος Χατζηλάκος αποτελεί ένα παράδειγμα προσφοράς στην κοινωνία που χρειαζόμαστε όλοι μας και ιδιαίτερα οι νέες γενιές που ακολουθούν.